

خوش اخلاق، خوش چهره، جوان برتر

این کشتی گیر خوشنام، در دومین دوره جشنواره «قابی برای جوانی»، مهم ترین گزینه انتخاب برای برترین ورزشکار جوان بود. اسم حمید سوریان متولد شهر ری، از همان ۲۱ سالگی که فخرمان جهان شد بر سر زبان ها افتاد. البته سوریان، علاوه بر ویژگی های فنی اش در کشتی فرنگی، خصوصیات دیگری هم داشت که باعث شد همه نگاه ها را در کشتی به سمت خودش جلب کند. او بر خلاف بیشتر کشتی گیر های شناخته شده، چهره جوان پسند تر و دوست داشتنی تری داشت؛ برای همین هم جوان های ورزشی باز، عکس او را به واسطه چهره متفاوتش کنار ستاره های فوتبال روی در و دیوار اتاقشان چسباندند؛ چیزی که قبل از این فقط برای تعداد انگشت شماری در کشتی اتفاق افتاده بود؛ مثل جهان پهلوان تختی. حمید سوریان در کنار این خصوصیت ظاهری، با اخلاق خوب و خوش اخلاقی اش هم از دیگر هم رشته های ورزشی اش سبقت گرفت و تمام کسانی که او را می شناختند از اخلاق ورزشی اش تعریف کردند. او حالا نفر اول جشنواره قابی برای جوانی در حوزه ورزش شده و امید همه ایرانی ها برای کسب چهارمین مدال جهانی در کشتی فرنگی است.

آل اسحاق، مدیر خانه شهریاران جوان امیدوار است دوره های بعدی جشنواره قابی برای جوانی بهتر برگزار شود

همشهری جوان
شماره ۲۳۳ • ۱۷ مرداد ۸۸

مدیر خانه شهریاران جوان
از جشنواره امسال می گوید

گرفتار بحران اقتصادی جهانی بودیم!

امیر حسین آل اسحاق، مدیر خانه شهریاران جوان است؛ جایی که امسال دومین دوره جشنواره «قابی برای جوانی» را برگزار کرد.

● بر خلاف خیلی از جشنواره های جوانان که به دور دوم نمی رسند، شما دور دوم جشنواره تان را برگزار کردید. این دوره چه تفاوت هایی با سال گذشته داشت؟

تفاوت اصلی اش حذف قسمت پیران فرهیخته بود که متأسفانه امسال به دلیل زمان بر بودن پروژه انتخاب، حذف شد. اما به جای آن امسال دایره انتخاب ها را وسیع تر کردیم و با ارگان های بیشتری تماس گرفتیم.

● به نظر خودتان جشنواره امسال بهتر برگزار شد یا سال قبل؟

قسمت پیران فرهیخته، وزن برنامه سال قبل را بیشتر کرده بود اما به لحاظ پوشش، امسال بهتر برگزار شد چون با حدود ۱۵۰ ارگان ارتباط شفاهی یا کتبی برقرار کردیم.

● با چه ارگان هایی ارتباط برقرار کردید؟

هر ارگانی که به جوان ها مربوط بود؛ از سازمان ملی جوانان گرفته تا گالری ها و گروه هایی که کارهای جهادی می کنند. در مرحله اول از شان فهرست اسامی جوان هایی را که با آنها در ارتباط هستند خواستیم. بعد دعوتنامه عمومی فرستادیم و خواستیم طبق آن، افراد را معرفی کنند و بیوگرافی و رزومه کاری بفرستند.

● شما فقط جوان های برتر را معرفی می کنید و بهشان جایزه می دهید؟

در مرحله اول هدف ما معرفی و الگوسازی است اما سعی ما این است که از این جوان ها استفاده کنیم.

● برنامه های هم برای استفاده از این جوان های برتر دارید؟

خانه شهریاران جوان کلاس کار اجتماعی می کند. ما امسال برنامه ای داریم تا کاندیداها و برگزیده های هر رشته را سازمان دهی کنیم و از آنها برای برنامه های خودمان استفاده کنیم.

● به برگزیده ها چی جایزه دادید؟

چیز دندان گیری نبود. به هر کدام یکی، دو سکه بهار آزادی دادیم.

● فکر نمی کنید مقدار جوایز، متناسب با جشنواره ای با این حجم نبود؟

شما بگذارید به حساب بحران جهانی اقتصاد! ما برنامه هایی داریم که سال بعد کلا جشنواره بهتری برگزار کنیم.

● خودتان به جشنواره تان چه نمره ای می دهید؟

از لحاظ اجرا و نظارت بیرونی ۱۶، ۱۷ ولی توان اجرایی خانه شهریاران حداقل شش برابر است و این، همه توان ما نبود. گفتیم، سال بعد همه مشکلات را نالشانه جبران می کنیم.

پای حرف های شش چهره برتر جشنواره ترین های قاب جوانی

زهره شکیب مهر

امسال خبری از پیران فرهیخته نبود و جشنواره جمع و جور تر و اختصاصی جوان ها برگزار شد تا برعکس مراسم رسمی تر پارسال در سالن همایش های صدا و سیما، جوان ها و نوجوان ها با سوت و کف، تالار وحدت را روی سرشان بگذارند. مسؤولیت ژانگولر های اختتامیه هم بر عهده دو مجری جوان بود؛ محمد سلیمی و فرشید منافی. سلیمی با پیک موتوری از راه رسید تا به مجری اول مراسم، یعنی علی در ستکار (مجری برنامه این شب ها) بپیوندد و بعد هم یکدفعه از وسط سن سر و کلاهش پیدا شد. فرشید منافی هم مسؤول ژانگولر های بخش اعلام نتایج بود تا با نمک هایش و استاد یومی صدا کردن برنده ها فضای جشنواره را از حال و هوای رسمی اش خارج کند. برنده های شش بخش جشنواره (علمی، ورزشی، رسانه، هنری، اجتماعی، فرهنگ و ادب) هم در میان سوت و کف و خنده روی سن آمدند و از دست چهره های فرهنگی ای مثل امین تارخ، موسوی گرمارودی و فرهاد توحیدی لوح تقدیر و سکه هایشان را گرفتند و بردند خانه هایشان. این دوره که تمام شد ولی از الان به فکر سکه های... ببخشید لوح های افتخار جوان برتر دور سوم جشنواره قابی برای جوانی باشید که از گفتن ترود، اینها هم مصاحبه های ما با جوانان برگزیده جشنواره قابی برای جوانی است که الان دیگر در حوزه های تخصصی شان شاخ شده اند.

رضا ساکی

رسانه

می خواهیم پیر برتر هم بشوم

۲۹ ساله، کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، متولد خرم آباد لرستان و ساکن تهران. رضا ساکی، غیر از اینها نویسنده هم هست؛ می نویسد؛ طنز هم می نویسد. رد پای نوشته هایش را می شود از سال ۸۳ در گل آقا، همشهری، مردم سالاری، قدس، جام جم و... دید. نوشته هایش را البته قبلا هم یک جا هایی شنیده اید. مثل «جونوی به وقت فردا» معروف رادیو جوان و چند تا برنامه دیگر این شبکه رادیویی. او الان هم در رادیو جوان و رادیو تهران نویسنده و سردبیری می کند و البته یک کتاب هم می خواهد از داستان های طنزش منتشر کند. غیر از اینها رضا ساکی الان می تواند توی رزومه پروپیماننش یک عبارت جدید هم اضافه کند: «جوان برتر سال ۸۸ حوزه رسانه در دومین جشنواره قابی برای جوانی».

■ محمد مهدی حاجی پروانه

● آقای ساکی جریان برگزیده شدن تان چی بود؟

اولش زنگ زدند گفتند معرفی تان کرده اند برای جشنواره. گفتند باید رزومه بدهید. بعدش گفتند عکس بده. دوباره آمدند گفتند فیلم بده. خلاصه تا به خودمان آمدیم دیدیم تخلیه اطلاعاتی مان کرده اند و رفته اند. روز جشنواره هم زنگ زدند گفتند بیا. اتفاقا همان روز یک برنامه سنگین داشتیم توی رادیو که باید می رفتیم برای ضبط. می خواستیم بیچانمشان و دیر تر بروم که یکهو زنگ زدند و گفتند بابا تو نفر اول شدی؛ حتما باید بیایی. خلاصه این هم تجربه ای شد برای جشنواره های بعدی که این جوایز آدم آمار برنده شدنش را در بیارود.

● قبلا چندتا جشنواره این جوایز شرکت کرده بودید؟

من کلا آدم جشنواره ستیزی هستم اما یک بار توی ششمین دوسالانه ادبی دانشجویان در سال ۸۵ نفر اول طنز شدم. توی جشنواره طنز تهران رتبه برتر نثر را بردم و البته در جشنواره داخلی رادیو هم جایزه نفر دوم سردبیری و نفر دوم نویسنده در سال ۸۶ را بهام دادند. بقیه اش کارهای جانبی و اجرایی بوده. مثل

نویسنده برای دهمین جشن خانه سینما و جشنواره رسانه های دیجیتال یا آن جشنواره طنز ۱۸ کلمه ای رادیو جوان.

● حالا جایزه امسال تان چی بود؟

دو تا سکه، یک لوح تقدیر و یک لوح نوشته با امضای آقای قالیباف. به بچه ها گفتم سال دیگر هم می خواهم صفر سنی بگیرم و دوباره توی جشنواره شرکت کنم.

● یعنی این قدر راضی بودید؟

از دیدن دوستان قدیمی ای مثل فرشید منافی، محمد سلیمی، حامد تاملی و فاضل تر کم ن بله اما از جایزه هایش اصلا من هر گونه جشنواره کم سکه را در هر جا که باشد محکوم می کنم؛ مخصوصا اگر برای جوان ها باشد. چون جشنواره ها غیر از ایجاد انگیزه و تشویق برای جوان ترها باید یک جور هایی از نظر مالی هم کمکشان باشد. مثلاً یکی طرحی داده که می ترکاند. نیاز به یک سرمایه ای دارد که ممکن است این جایزه خیلی کمکش کند. شما جایزه جلال آل احمد را ببینید. قرار بود به برگزیده ها ۱۰۰ تا سکه بدهند.

● انگیزه هم به تان داده این جشنواره؟

به هر حال آدم خیلی تشویق می شود دیگر. خود من همیشه توی ذهنم یاد آوری می کنم که سال ۸۸ جوان برتر بودم. بنابراین وقتی دیگر جوان نباشم هم باید مثل الان کم نیابم. جایزه جوان برتر را گرفتم. می خواهم جایزه میانسال برتر و پیر برتر را هم بگیرم؛ کم نیابم و عقب نشینی نکنم. این خصوصیت جشنواره خیلی خوب است اما یک ویژگی اساسی تر هم دارد و آن هم بولد شدن آدم های ناشناس و جوان هایی است که تریبون برای معرفی خودشان ندارند. همین شهر داری اگر بیاید هوای این جوان های این جوایز را داشته باشد و بعد از جشنواره رهاایشان نکنند روی آینده شان خیلی می تواند تاثیر مثبت بگذارد.

شایستگان تقدیر

- ۱- ایمان جلیلی / ۲۶ ساله، دبیر تحریریه همشهری و سرخ و دبیر سرویس اجتماعی همشهری جوان
- ۲- محمود رضوی مجد / ۲۹ ساله، مشاور تبلیغاتی مدیر عامل شرکت کالای نفت تهران، مجری طرح و تهیه کننده فیلم سینمایی «درباره الی...» تهیه کننده سریال «عید امسال»
- ۳- محمد جباری / ۲۸ ساله و جانشین سردبیر همشهری جوان

